

Za RNDr. Margitou Vaňovou, CSc.

* 6. 6. 1927 – † 4. 5. 2016

RNDr. Margita Vaňová, popredná vedecká pracovníčka v oblasti biostratigrafie, bola zamestnankyňou vtedajšieho Geologického ústavu Dionýza Štúra od r. 1951.

Narodila sa 6. júna 1927 v Nitre. Detstvo strávila v Trnave, kde vychodila základnú školu (1933 – 1938) aj gymnázium (1938 – 1946).

Vysokoškolské štúdium na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave ukončila druhou štátnou skúškou z prírodopisu a zemepisu.

V roku 1969 obhájila kandidátsku dizertačnú prácu na tému *Numulity hornonitrianskej, horehronskej kotliny a budínskeho vývoja paleogénu v oblasti Štúrova*.

V súvislosti s vyhľadávaním uhľonosných formácií na Slovensku riešila stratigrafické a paleontologické problémy neogénnych oblastí ako potenciálneho prostredia uhľových ložísk. V rámci toho spracovala sarmatskú mäkkýšovú faunu zo severovýchodnej časti Podunajskej nížiny, čím prispela k stratigrafickému poznaniu nielen danej oblasti, ale aj k riešeniu stratigrafie stredoslovenských neovulkanitov. V rámci zostavovania generálnych máp ČSSR 1 : 200 000 v rokoch 1955 – 1960 sa ťažisko jej prác presunulo do rimavskosobotskej a lučeneckej oblasti, kde monograficky spracovala oligocénno-miocénnu a miocénnu makrofaunu. Na jej základe spresnila stratigrafiu doteraz paleontologicky veľmi málo determinovaných neogénnych sukcesíí.

Popri štúdiu makrofauny sa postupne od roku 1960 venovala riešeniu biostratigrafických problémov vyplývajú-

cich zo zostavovania geologických máp v mierke 1 : 25 000 a 1 : 50 000 a vyhodnocovaní štruktúrnych vrtoz z oblasti vnútrokarpatského paleogénu a východoslovenského flyšu na základe veľkých foraminifer. Vďaka svojmu zodpovednému a usilovnému prístupu k práci postupne spracovala veľké foraminifery z uvedených oblastí, čím nemalou mierou prispela k objasneniu postupnosti transgresie centrálnokarpatského paleogénu, stratigrafickej pozície papinského súvrstvia, hromošsko-šambronského antiklinálneho pásma, budínskeho paleogénu v okolí Štúrova, ako aj „pribradlového“ paleogénu z okolia Pružiny a luhačovického súvrstvia z moravskej časti magurskej jednotky. Osobitný význam majú aj práce týkajúce sa spracovania zástupcov rodu *Lepidocyclina* a *Miogypsina* a makrofauny z fáciostatotypov egeru, ako aj niektoré biometrické a fylogenetické štúdiá numulitov. Výsledky jej biostratigrafických a taxonomických výskumov v mnohých ohľadoch presahujú regionálny rámec, o čom svedčia početné citácie jej prác v zahraničí a jednoročná expertízna činnosť v General Establishment for Geology and mineral resources v Sýrii (1985 – 1986).

Výsledkami svojej práce, ktoré publikovala vo vyše 30 odborných článkoch a takmer v 100 archivovaných správach, sa zaradila medzi významných znalcov paleogénnych „veľkých foraminifer“.

Česť jej pamiatke!

Adriena Zlinská